

Justyna Steczkowska, Terra

Jak modlitewny młynek wiruje.
Błękitne oko w kosmicznej zupie.

Rodzimy się z kości i krwi
Drobni jak pył w skali wszechrzeczy
I chcemy żyć jak długo się da
A los, jeśli zły, niech omija nas

Tkwimy w imadle obu biegunów
Planety spiętej w talii równikiem
Nim miniemy, jak mija wszystko
My - wędrujący w czasie od eonów byt

Rodzimy się z kości i krwi
Znaczący nic w skali wszechrzeczy
I chcemy żyć, ci z wiosek i miast
A los, jeśli zły, niech omija nas

Jesteśmy tu by zestarzeć się
W pielgrzymkach do miejsc, gdzie chowa się sens
Dobrzy i zli, sługa i pan
Po prostu chcą żyć jak długo się da

Życ
Życ
Życ
Po prostu żyć
Życ
Życ
Życ
Po prostu dalej
Życ
Życ
Życ
Jak długo się da
Życ
Życ
Życ
Jak długo się da